

Paraklétoasz

2022. március 13.

Bátorító gondolat beteg és bajbajutott embereknek

MIÉRT NEGYVEN NAP?

40 napig tartott a vízözön;

40 éven át vándorolt a választott nép a pusztaságban, mielőtt elérkezett volna az Ígéret földjére;

40 napig tartózkodott Mózes a Sínai-hegyen;

40 napon át kérkedett erejével a filiszteus Góliát, míg Dávid viadalra nem kelt ellene;

40 napon át gyalogolt Illés próféta Hóreb-ig, az Isten hegyéig, ahol új erőt gyűjtött az angyal által hozott kenyér és víz elfogyasztása után;

40 napig prédikált Jónás próféta Ninive lakóinak;

40 napon át böjtölt Jézus a pusztában;

40 napon át jelent meg Jézus tanítványainak a föltámadás után, mielőtt végleg föl nem ment a mennybe.

NAGYBÖJT SZÍNE - Fehérváry Jákó OSB

Egy-egy szín észleléséhez érzetek, érzések, képzetek kapcsolódnak bennünk. A májusi orgonavirágzás lilája a játékosság és a színpompás nyár ígérését, illatát hordozza. A mélylila szín komoly, tekintetet magára vonó szépségével talán az elmélyedés, a csend felé viszi elménket és szívünket. Elidőzünk mellette, rácsodálkozunk, talán magába is szippant bennünket, elveszünk benne. Ilyen lehet az ibolya lilája: örömmel vesszük észre a tavaszodó kertben itt is, ott is, közel megyünk hozzá, lehajolunk, nem szívesen szakadunk el a látványától.

A liturgikus lila szín virágdíszről és orgonaszótról mentes templomainkban a fókuszált figyelemre, a lényegre törekvésre hív. A lila különböző árnyalatai a kék és a piros különböző mértékű keveréséből származnak. A keresztény ikonográfiában a kék gyakran Jézus istenségét, a piros Jézus emberségét fejezi ki. A lila, a bíbor szín az emberség és az istenség szétválaszthatatlanul összefonódott mivoltát is kifejezésre juttatja tehát.

Lilát ölteni erős gesztus, nem mindenki futkározik lilába öltözve az utcán! A bíbor, a lila vörösbe hajló árnyalata, az ókorban az uralkodóknak kijáró színnek

számított: a bíborpalást összetéveszthetetlen hatalmi jelvény, tiszteletet, hódolatot kiváltó öltözet volt.

„Bíborköpenyt adtak rá” (Jn 19,2) – ezzel az érzéketlenül gúnyos gesztussal a katonák mégis megmutatják, hogyan is király Jézus, miként uralkodik valójában, hol lesz teljes az ő országa, hol válik nyilvánvalóvá istensége: teljesen lecsupasztott, kiszolgáltatott, megkínzott emberi testére adják rá a bíborpalástot. „Ecce homo – íme az ember” – mondja Pilátus ennek láttán. „Bizony, ez az ember Isten Fia volt!” – vallja meg a százados a halott Jézus kékre, lilára, vörösre gyötört testét szemlélve.

Amikor nagyböjtben lilába öltöznek templomaink, nem az uralkodók bíborát, nem a gazdagok kiváltságos ruháját ölti magára a keresztény közösség, hanem az értünk szenvedett, bíborba öltöztetett, tövissel koronázott és a kereszten trónoló Jézus bíborát veszi magára. Az ő paradox uralmának jelvényébe öltözködünk, amely gyengeségében diadalmaskodik, amely a kiszolgáltatottságban lesz győztes, amely a halálon keresztül hozza meg az életet, és elveszve megvált. (M.K.)

A BÖJTNÉL TÖBBET - Papp Miklós

Lassan elkezdődik a nagyböjt, és olyan kevésnek érzem a húsról való lemondást. Szerintem sokkal szellemibb és modernebb lenne, ha az Egyház is átállna modernebb önmegtagadásra, böjtre. A mai fiatalok körében olyan ódivatúnak tűnik, amikor meghirdetik a böjti hústilalmat. Nem kellene már túllépni ezen?

A keresztény böjt lényege, hogy *osztatlan szívvel figyeljünk Istenre*. A böjt célja nem a méregtelenítés, nem egészségügyi a cél, s nem a test megvetése, a világ lenézése, nem az evilági örömök semmibe vétele.

A böjt célja, hogy kivonjuk magunkat a világból, s osztatlan, koncentrált szívvel Istenünkre figyeljünk.

Ehhez kell igazítani minden közösségi, családi és egyéni böjtöt.

A böjt olyan, mint amikor magunk mögött hagyjuk a világot, és készségesen Isten akarata felé fordulunk. Ehhez valóban nem csak a testet, hanem a szellemünket is fegyelmezni kell. A test olyan, mint egy „híd”. Kifelé a testen keresztül fejezem ki a szeretetemet: kezet fogok veled, dolgozom neked, megölellek. *A testen keresztül adom oda a szeretetemet*, a test híd, amin keresztül „kijut” mindaz, amit gondolok és érzek. Isten is ezt teszi karácsonykor. Ugyanakkor a test híd „befelé” is: a testen keresztül jut be sok érzés, benyomás, félelem, vágy, fájdalom, öröm. Nagyböjtben kicsit lezárjuk ezt a befelé vezető hidat, mert éppen azt akarjuk, hogy *ne a külső világ nyomuljon előre a szívünkig-gondolatainkig, hanem éppen belülről-felülről*

kapjunk indíttatást. A külső hidat le kell zárni, hogy Isten belső, meleg hangja, mélységes csöndje, szent jelenléte megérinthessen. Nem fér szavakba, hogy Isten milyen mély gondolatokkal, élő jelenléttel, megmagyarázhatatlan vigasztalással tölti el azokat, akik nem csak futtában állnak elé, hanem készségesen gyertyát gyújtanak egy ikon előtt, éber figyelemmel várnak, megállnak szobájuk sötétjében, nyitottak Isten váratlanságaira.

Ehhez tehát fontos a testi böjt: nem szabad modern-posztmodern emberként lenézni a testi böjtöt. Igenis fontos az étkezésben való önmegtartóztatás: az étkezésünkben is megjelenik egy önkényeztetés, mértéktelenség, habzsolás. Böjti időben ne legyen rá sok időnk, ne ez okozzon sok örömet. Másoknak talán a pihenésben kellene több testfegyelmzés: húzza őket az ágy, a könnyű élet. Kelhetnének korábban, virraszthatnának néhányszor kicsit tovább. Van, akinek többet kellene sétálni, fizikai munkát végezni, sportolni, mert szétesőben van a testi élete. Mára kétségtelenül az egyik legfontosabb böjtnek a képernyőre kell vonatkoznia: túl sokat bámuljuk, szinte bálványként a kicsi-közepes-nagy képernyőket. A szemnek, a fülnek, az idegeknek is böjt kell. „Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent” – *ma túl sok mindent látunk a világból, de látjuk-e Istent?*

A testi aszkézis mindig szolidaritás a világ legszegényebbjeivel is. Egész évben többnyire elégségesen vagy bőven hozzájutunk a világ javaihoz. Most az is jó, ha kicsit maradékot eszem a család után, ha alig vásárlak, s megelégszem azzal, amim van. A tartalmas adakozáson túl egy ilyen szolidaritásnak is van értéke. S persze minden aszkézis megmagyarázhatatlan összeköttetésben van Krisztus keresztyével. Az aszkézis titokzatos módon ezért fel is ajánlható betegeinkért, családtagunkért, szerelmünkért.

Persze a szellem böjtje az igazán nehéz. Demmer szerint életünk látható rendetlenségeit könnyebb észrevenni és javítani (pl. túl sok alkohol, lassan függésbe taszító számítógépes játék), ám *életünk láthatatlan rendetlenségeit nehezebb észrevenni, ezért tartósabban hatnak és nehezebben is gyógyítható.* A láthatatlan rendetlenség a veszélyes.

Így böjtölni kellene a rossz gondolatokkal: a megszólás, irigység, harag, illegitim szexuális vágy, önsajnálát stb. mérgező gondolataival.

A szellem belső aszkézise jelentheti azt is, hogy félreteszem az eddigi istenismeretemet, s engedem, hogy Isten új módon is közölje önmagát. Készségesen, szellemi nyitottsággal engedem, hogy *arcát más szemszögből is láthassam.* Ennek elképzelhetetlen érlelő hatása lehet az életvezetésemre!

Bloom atya szerint gyöngé az önismerete annak, aki azt hiszi, hogy spontaneitásból (ahogy kedve van) lehet jól élni, imádkozni, összeszedettnek lenni. Szükséges az intenzív testi és szellemi aszkézis. Rahner szerint onnan lehet tudni, hogy valaki mélységesen Krisztus-követő vagy „műkedvelő keresztény”, hogy van-e komoly, húsbavágó aszkézis az életében. Természetesen lemondásból nem lehet élni, csak valamiért, valakiért lehet élni és valamikről lemondani.

Minden vallásban fontosak azok az emberek, akik túlmutatnak önmagukon, akik valahogy „kinyúlnak a világból”. A polgári jólétben borzasztóan bele tudunk tespedni a világba: testileg és gondolatvilágunkban is. Szabadítsuk fel magunkat testileg és gondolatilag is, hogy gazdagodhassunk egy olyan dimenzióban, ahová másként nem tudunk eljutni.

MEG KELL TANULNUNK BOCSÁNATOT KÉRNI - Gyökössy Endre

Képzeljünk el egy istállót, ahol gondosan etetik az állatokat, de nem hordják ki az almot! Egy családot, ahol csak esznek bőségesen, de nem mosakszanak! Egy konyhát, ahol a háziasszony csak főz, de nem mosogat. Egy kórházat, ahol remekül gyógyítanak, de nem viszik el a halottakat. – Mert valahogy így festene a kenyérgyártás megoldása a lelki kérdések megoldása nélkül.

Ezért tanít bennünket Jézus a Miatyánkban tüstént a kenyérgyártás után egy ÉS-sel a bűnbocsánat kérésére. Mert ez az egyetlen módja, hogy széthasadásig teli lelkünk naponként felszabaduljon, megüresedjék.

Jézus a lélek kérdését oly lényegesnek tartja, hogy ezt még ilyen kiélezetten is megfogalmazza: Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkében kárt vall? (Mt 16,26)

A mérleg egyik serpenyőjébe még csak nem is a kenyeret teszi, hanem az egész kozmoszt, s a mérleg másik serpenyőjébe az ember lelkét. S tanítása szerint a mérleg nyelve a lélek felé billen.

S hogy ne valljon kárt a lélek, a sokszor hasadásig feszült lélek, megtanít bennünket bocsánatot kérni. A lélektan nyelvén azt mondhatnám lelkünk egészséges higiénijára tanítgat bennünket. És ezt a szót - EGÉSZSEG - hangsúlyozottan kell értenünk.

Mert kuruzsolni tudunk. Lelkünket feszítő vétkeinket, zúrjeinket le tudjuk csapolni vagy el tudjuk intézni Jézus és bűnbocsánat nélkül is. De egészségtelenül. Vagy magunknak, vagy másoknak ártunk ezzel a kuruzslással. És ez nem kisebb rossz, mintha elvesszük valaki elől a kenyeret...

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész **20/ 77-386-55; 30/ 849-8280**

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**